

Nr 863

Av herr Edström, i anledning av Kungl. Maj:ts skrivelse nr 133, med överlämnande av redogörelse från Nordiska rådets svenska delegation.

Såsom framgår av Kungl. Maj:ts skrivelse nr 133 har svårigheter mött att realisera Nordiska rådets rekommendation nr 18/1965 angående samarbete på näringsforskningens område. För arbetet med denna rekommendation har svenska regeringen haft ansvaret som koordinerande, men rekommendationens genomförande har fördröjts av olika svenska utredningar.

Frågan aktualiserades första gången på nordiskt plan 1956 genom en av Nordiska rådet antagen rekommendation. En i anledning av rekommendationen tillsatt nordisk kommitté avgav 1956 ett betänkande med vissa förslag om nordisk samverkan i ämnet. En ny rekommendation antogs av rådet 1957 i anledning av betänkandet. År 1961 ansåg sig emellertid rådet föranlåtet att avskryva rekommendationen som slutbehandlad för rådets del, då inga konkreta resultat kunnat uppnås i ämnet.

Av de meddelanden som lämnats under åren har framgått att man såväl från dansk som från norsk sida är intresserad av att få i gång ett nordiskt samarbete på detta fält. Saken har emellertid, alltsedan den togs upp första gången i rådet, fördröjts av olika svenska utredningar. I första hand har från svensk sida hänvisats till att frågan om näringsforskningens ställning i Sverige behandlas av 1953 års lärarinneutbildningskommitté. Sedan denna utredning avgivit sitt betänkande har Nordiska rådet fått det meddelandet att detta betänkande i sin tur överlämnats till utredningen rörande vissa medicinska utbildningsfrågor. Sistnämnda utredning avgav hösten 1966 sitt betänkande »Blandad medicinsk och naturvetenskaplig utbildning med huvudinriktning på näringslära».

Då efter 10 års utredningsarbete detta betänkande slutligen blivit klart, hade man kunnat vänta att förutsättningarna för nordisk samverkan inom näringsforskningen skulle ha blivit noggrant klarlagda i betänkandet. Härutinnan blir man emellertid besviken. Frågan om nordiskt samarbete beröres endast parentetiskt i betänkandet.

Enighet torde föreligga om att nordiskt arbete på näringsforskningens område erfordras. En fruktbar integration inom näringsforskningen torde emellertid vara möjlig att uppnå utan inrättande av ett särskilt organ, uttalas det i betänkandet. Utredningen rörande vissa medicinska ut-

bildningsfrågor har därmed för sin del gjort sig färdig med frågan om nordiskt samarbete på näringsforskningens område.

I ett svar på en fråga i Nordiska rådet har dåvarande statsrådet Edeman uttalat å svenska regeringens vägnar att nordisk samverkan på näringsforskningens område har intresse ur svensk synpunkt. Med hänsyn till den vikt frågan har för Danmarks och Norges del, synes det angeläget att ett tydligare ställningstagande från svensk sida kommer till stånd. Det kan icke begäras, att man i grannländerna skall avvakta ett klart besked från Sveriges sida i nu mer än ett decennium. Nordiskt samarbete kan skadas om på detta sätt det land, som åtagit sig att samordna arbetet med en rekommendation, drar ut på saken på sätt som skett i detta fall.

Under återopande av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts skrivelse nr 133 i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte understryka angelägenheten av att skyndsamma åtgärder vidtages från svensk sida för att lösa frågan om nordiskt samarbete på näringsforskningens område.

Stockholm den 17 oktober 1967

Gunnar Edström (fp)